

ČEMU NA POT?

»Kar mora vsakdo v tem življenju iskati, ni bilo nikoli na kopnem ali na morju. Izhaja iz edinstvenega potenciala izkušnje vsakega - nekaj, kar nikoli ni in kar nihče drug ne bi mogel doživeti na enak način. Ti si junak svoje lastne zgodbe.«

(Joseph Campbell)

Na vsako pot se v določenem trenutku našega življenja podamo kot edinstven posameznik. Vsakič drugačni in z drugim namenom.

Če smo pozorni, preden se odločimo oditi na pot, lahko v sebi prepoznamo vzgib, ki spremeni našo dnevno rutino, naše počutje. Pojavi se kot rahel nemir, kot strela z jasnega ali pa počasi vnema ogenj, vse do takrat, ko klic postane tako močan, da se odločimo. Odločimo, da gremo.

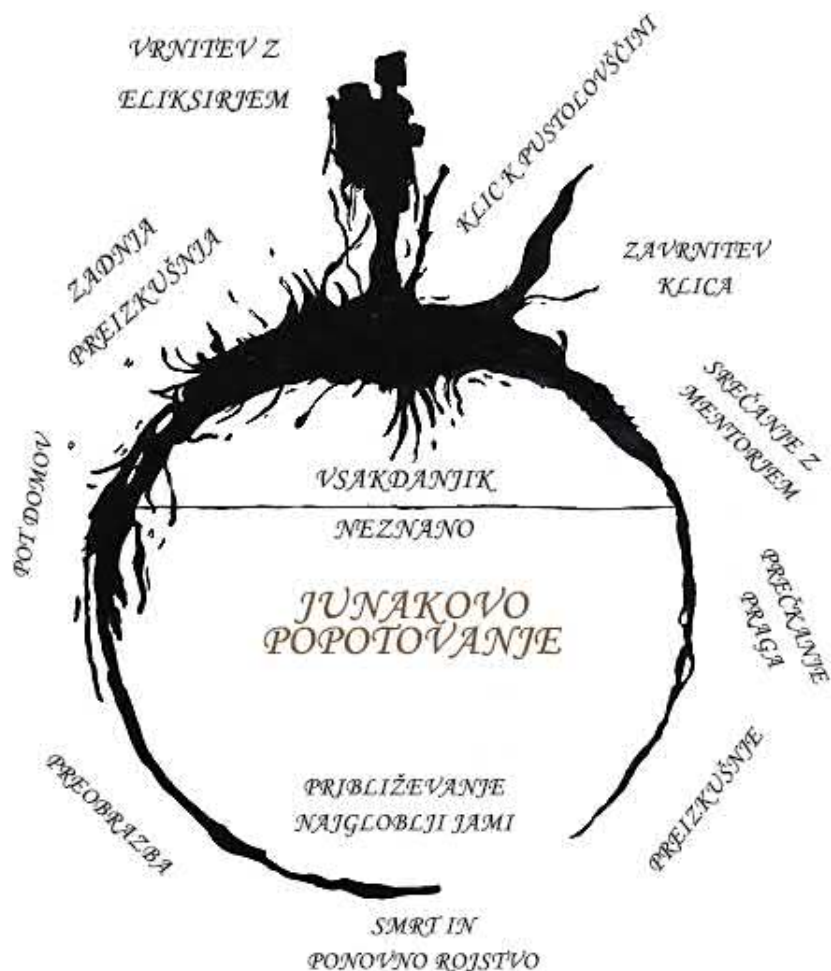
Ko sprejmemo odločitev in morda že začnemo načrtovati, urejati, pripravljati prve stvari v zvezi z našim potovanjem, zelo hitro ostanemo osredotočeni na to, da se ukvarjamo (le) z zunanjimi podrobnostmi našega potovanja. Prevoz, oprema, prenočišče, znamenitosti, ki jih »moram videti«, dogodivščine, ki jih »moram doživeti« ... V pričakovanju našega potovanja pozabimo na to, kar se dogaja znotraj nas. Na samem potovanju se prav tako lahko »izgubimo« v opazovanju zunanosti, doživljanju dogodkov, ki se nam načrtovano ali nepričakovano zgodijo na poti in v urejanju praktičnih nujnosti, brez katerih sama pot ne bi bila mogoča.

Je morda na poti še kaj več kot to, kar zaznajo naši čuti in o čemer razmišlja naša glava?

Eden od načinov, kako pogledati izza običajnega, vsakodnevnega, za družbo popularnega, je da pogledamo na svoje potovanje kot na **osebno mitološko zgodbo**. Joseph Campbell je pisal o junakovem popotovanju kot o starodavnem načinu pripovedovanja zgodb. Prepoznal je namreč podobnosti, vzorce, ki se ponavljajo že skozi stoletja in različne kulture in jih lahko prepoznamo tako na individualnem kot kolektivnem nivoju.

Bistvo junakovega popotovanja je, da iz običajnega načina dojemanja sebe in sveta obrnemo svoj pogled globlje in bolj zavestno doživimo svojo pot. Potovanje je v resnici tako pot notranje preobrazbe kot tudi potovanje po različnih krajih zunanje sveta. Zato nas potovanje, če mu dovolimo in smo na poti zavestni, notranje preobrazi.

Vrnemo se drugačni, kot smo bili, ko smo šli na pot. Junakovo popotovanje ima različne faze, skozi katere gremo kot posamezniki in jih v vsaki edinstveni izkušnji poti doživimo drugače.

1. Vsakdanje življenje

V tej fazi se počutimo v svojem vsakodnevnem življenju nekoliko neizpolnjeno, prazno. Čutimo lahko, da živimo rutino in cono udobja, ki sicer prinaša zadovoljstvo in varnost, a se nam obenem zdi, kot da bi nekaj manjkalo. Lahko se nam tudi zdi, da smo nekje, kjer ne želimo biti, mogoče se počutimo utesnjene v domačem kraju, dolgočasni, izčrpujoči službi, v odnosih, kjer nismo zares mi. To nas frustrira in nas na zavedni ali nezavedni ravni kliče, da nekaj spremenimo - da odidemo na pot.

2. Klic k pustolovščini

Ta klic po spremembi, po drugačem, po nečem našem, se lahko pojavi v različnih oblikah. Lahko je to pogovor z dobrim prijateljem, besede neznanca, navdihujoč film, ki smo si ga ogledali, blog, na katerega smo slučajno naleteli ali pa nekaj močnejše znotraj nas, ki nam pravi, da je čas za novo potovanje.

3. Zavrnitev klica

Večkrat se zgodi, da klic nekajkrat hote ali nehote preslišimo in poskušamo ostajati v poznanem, domačem okolju. Zdi se nam lahko, da čas za to, da odpotujemo, ni pravi, da potrebujemo še kaj urediti, preden gremo, mogoče nimamo dovolj denarja za pot, ki si jo želimo, ali pa nas preganjajo študijske, službene, osebne obveznosti. Pojavijo se lahko različni strahovi, dvomi, ki nam ne pustijo, da bi poslušali sebe in močno željo po tem, da gremo na pot.

4. Srečanje z mentorjem

Zelo dobrodošlo je, da v trenutkih oklevanja prepoznamo pomoč, ki nam pride naproti. Navadno se v življenju zgodi nekaj, kar nas spodbudi in nas opogumi, da se dokončno odločimo za pot. Lahko dobimo manjkajočo vsoto denarja, odobren dopust v službi, na faksu se nam uspe dogovoriti, da lahko manjkamo na 'nujnih' vajah, mogoče se nam zgodi ali opazimo kaj drugega nepričakovanega,

kar nam da jasno vedeti, da je naša odločitev prava in je na nas samo še, da gremo – iz običajnega sveta v neznano.

5. Prečkanje praga

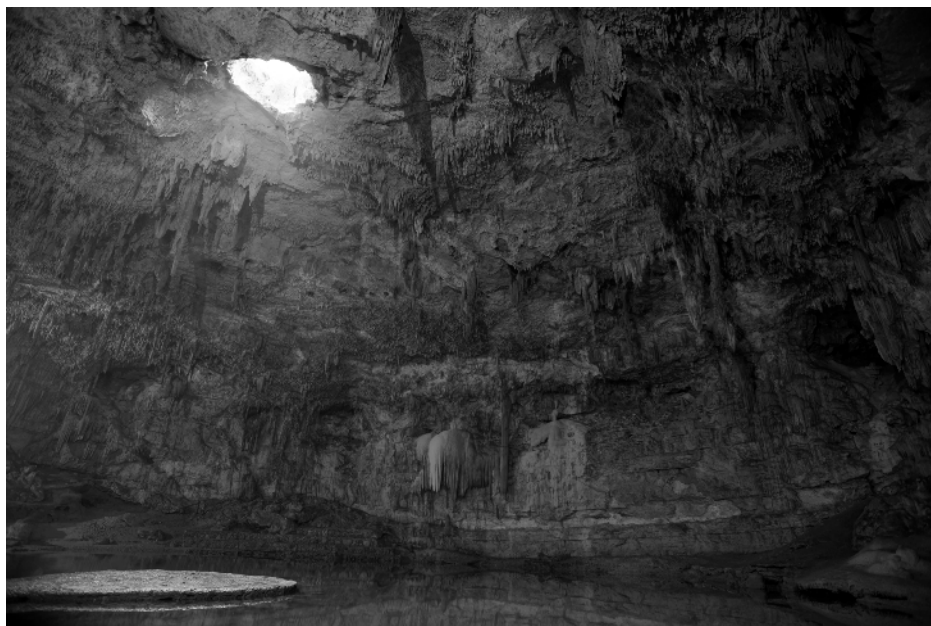
Ključen trenutek naše poti je prav prečkanje praga – odhod od doma. To pomeni, da zapuščamo poznano in stopamo v neznano. Čeprav pot načrtujemo, ne vemo, kako se bo odvijala. To v nas zbuja vznemirjenje, obenem pa tudi negotovost in morda celo strah pred neznanim. A prav neznano je tisto, ki odpira nešteto možnosti, da doživimo nepozabno popotovanje. Trenutek prehoda se zgodi, ko »spakiramo« nahrbtnik ali kovček, ko se poslovimo od svojih bližnjih, ali pa ko prispemo na letališče, se vkrcamo na letalo ali kakšno drugo prevozno sredstvo. Lahko je to trenutek, ko prvič stopimo na tuja tla ali zaslišimo pogovore ljudi v tujem jeziku, v vsakem primeru pa se je avantura začela ...

6. Preizkušnje

Novosti, okusi tujine, duh svobode in prostranosti, nešteto priložnosti za doživetje življenja v vseh njegovih barvah in oblikah. Vznemirjenje, osuplost in navdušenje, ki kar kličejo po raziskovanju neznanih dežel, krajev, skritih in neobljudenih kotičkov. Koliko lepega in koliko drugačnega, morda tudi žalostnega, nepriernega srečamo na svojih potovanjih? Vemo, da na vsaki poti pride tudi do situacij, ki niso prijetne.

Lahko je to kulturni šok, ki nas vrže iz ustaljenih tirov našega razmišljanja in doživljanja. Mogoče se nam porušijo načrti, ko ostanemo brez prenočišča, ko nas preseneti slabo vreme ali pa smo vedno bolj slabe volje, saj se s tistim(i), s katerimi(i) potujemo, ne moremo uskladiti o željah v zvezi s potovanjem. Karkoli, kar sproži v nas neprijetne občutke, je neke vrste preizkušnja in priložnost, da se nekaj naučimo, spoznamo kakšen del sebe, ki ga do takrat še nismo poznali ali pa izboljšamo, poglobimo odnose z drugimi.

7. Približevanje najgloblji jami

Nešteto možnosti za rast in spremembo se nam odpira skozi soočenje s preizkušnjami. Priznajmo pa si, da se včasih zgodi, da težav na poti kar ni videti konca. Ko mislimo, da je slabo, se pokaže, da je lahko še slabše. Mogoče so to situacije, ki na zunaj niti niso tako 'grozne', a jih doživimo zelo težavno in boleče. Ne glede na vse, je dobro, da tudi v takšnih trenutkih ne obupamo, ampak vztrajamo in iščemo tisto, kar je v danem trenutku najboljše, da

naredimo ali pa tudi da ne naredimo. Ali v takšnih trenutkih na poti že lahko slišimo sporočilo težav?

8. Smrt in ponovno rojstvo

Eden od ključnih trenutkov poti je doživetje nečesa, kar nas notranje najbolj spremeni. Lahko je to v trenutkih, ko se nam po kakšni od težav na poti zdi vse brez smisla, ali pa ko smo utrujeni, jezni, razočarani, ko se nekaj, kar smo si najmočneje želeli, ne uresniči. Lahko pa je to nekaj nadvse lepega, kar nas popolnoma prevzame s svojo lepoto. V vsakem primeru je to nekaj, kar se nas dotakne in nam tudi še po potovanju ostane v spominu.

9. Preobrazba

Sledi uživanje sadov naše poti in težav, ki smo jih na poti doživeli. To je čas, ko smo sproščeni in sprejemamo vse sebe in vse zunanje okoliščine, takšne, kot so. Znotraj nas je občutek moči, svobode, čudenja lepote življenja ... Kaj vse nas preplavlja, ko se spremenjeni vračamo domov? Vsi občutki znotraj nas govorijo, da smo prišli bliže k sebi - bliže našemu avtentičnemu jazu, bliže naši edinstvenosti.

10. Pot domov

Pot domov je priložnost za refleksijo poti in ozaveščanje naše notranje preobrazbe, ki se je tekom poti zgodila. Naše misli uhajajo k doživetemu, razmišljamo, kaj vse je potovanje prineslo novega, kaj je pot spremenila znotraj nas. Morda se pojavijo uvidi v to, kako želimo potovanje zaključiti in kaj bo, ko se vrnemo domov.

11. Zadnja preizkušnja

Ko mislimo, da je glavni in najrazburljivejši del poti že za nami, se lahko zgodi, da nas preseneti situacija, ko moramo uporabiti veščine, znanje ali kaj drugega, kar smo tekom potovanja pridobili. Lahko bi rekli, da se srečamo z izzivom,

kako nekaj neprijetnega zavestno sprejeti ter sproščeno in vešče opraviti z izzivom na poti. Okrepi se zaupanje vase in v to, da je nekaj v nas zares drugačno. Opremljeni smo z našim notranjim eliksirjem, z nečim dragocenim.

12. Vrnitev z eliksirjem

Pot se počasi bliža koncu, vonj po domu je že tik pred nosom in mi polni vtisov, doživetij s poti. Vemo, kaj je tisto, kar smo na tokratni poti pridobili, zavedamo se darov, ki jih je prinesla pot in nekje v sebi premlevamo doživetje, ker želimo eliksir s poti skrbno shraniti in ohraniti v sebi. Eliksir je dar potovanja, ki ga lahko tekom življenja vedno uporabimo – lahko nam je v pomoč, podporo, navdih, ko ga potrebujemo.

13. Vsakdanje življenje

Ko se vrnemo domov, nas običajno še držijo občutki, ki smo jih prinesli s poti, potem pa se sčasoma spet udomačimo v vsakodnevnom dogajanju. Kaj takrat? Kako spoznanja, izkušnje, občutke s poti umestiti v običajen svet? Zavestno razmisliti o tem, kako spremembe integrirati v način življenja doma, je nekaj dobrodošlega. To pomeni, da lahko naše življenje po vsakem potovanju postane drugačno, bolj naše, bolj polno in živo. Kot smo že omenili, je pot namreč tista, ki v nas zbudi nekaj avtentičnega, nekaj zares našega. Prav neznano je tisto, ki nam pomaga svobodno vstopiti vase in odkriti kdo smo.

Tako je pot junakovega potovanja pot vsakega od nas, ki želi od potovanj odnesti 'nekaj več'. Gre za pot, na kateri vsakič znova spoznamo pristnejšo verzijo sebe in se obogatiti vrnemo v običajno življenje. Bolj, ko smo zavestni dogajanja na poti, lažji je prehod nazaj. Lahko bi celo rekli, da pot na nekoliko drugačen način le nadaljujemo ...

Si že kdaj pomislil, kako utrip potovanja živi v svojem domačem okolju?

Ko o poti le razmišljam:

Kaj v meni zbuja željo po potovanju? Kdaj, kam, s kom želim iti na pot?

Preden grem na pot:

Kakšno je (bilo) moje življenje, preden sem se odločil iti na pot?

Kako sem se počutil takrat? Zakaj sploh grem?

Kaj me žene na pot?

*Katero je tisto zame pomembno vprašanje,
na katerega želim tekom potovanja dobiti odgovor?*

Na poti:

Kaj se mi dogaja? Kako se počutim?

Katera spoznanja o sebi, drugih, svetu, življenju se mi odpirajo?

Skozi katere težavne situacije grem na tokratni poti?

Kaj lepega doživljam?

Na poti domov:

Kaj prinašam domov s poti? Kako se počutim? Kaj mi občutki sporočajo?

Doma:

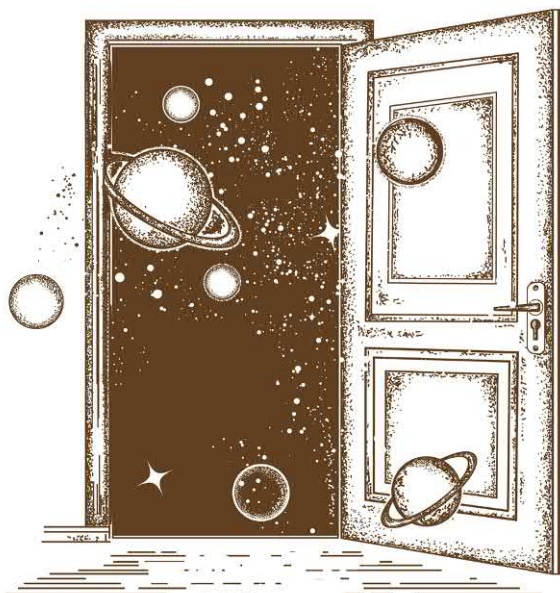
*Kakšne spremembe pri sebi, drugih, v okolju opažam,
ko sem se vrnil s poti?*

Kaj želim vnesti v svoj vsakdan?

Ko o naslednji poti le razmišljam ...

Sedaj, ko vem, da želim biti zavesten popotnik na svoji poti,
se lahko pripravim in se srečam s svetom!
Še prej pa se je včasih na pot dobro tudi pripraviti.

PRIPRAVA NA POTOVANJE